

มหาวิทยาลัยขอนแก่น
KHON KAEN UNIVERSITY

การประเมินความเสี่ยงการทุจริต
และประพฤติมิชอบ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

คำนำ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยกองยุทธศาสตร์ สำนักงานอธิการบดี ได้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 โดยการนำเครื่องมือประเมินความเสี่ยงทุจริตมาใช้ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้แนวทางปฏิบัติตามคู่มือแนวทางการประเมินความเสี่ยงการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (Corruption Risk Assessment) สำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพให้การประเมินความเสี่ยงการทุจริต พัฒนามาตรการ วิธีการลดความเสี่ยงการทุจริต ขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหการทุจริตของหน่วยงาน รวมทั้งเพื่อให้หน่วยงานภายใต้มหาวิทยาลัยขอนแก่นใช้เป็นกรอบแนวทางในการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ ป้องกัน ลด และปิดโอกาสการทุจริต รวมถึงการสร้างภาพลักษณ์และชื่อเสียง (Reputation) ในด้านธรรมาภิบาล การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ มาตรฐาน (Compliance) เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยจะตอบสนองต่อพันธกิจที่มหาวิทยาลัยมีต่อผู้เรียน อาจารย์ นักวิจัย ผู้บริหาร ผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและประเทศชาติ โดยรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	2
สารบัญ	3
ส่วนที่ 1 บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	4
1.2 วัตถุประสงค์การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	4
1.3 กรอบหรือภาระงานในการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	5
1.4 ขอบเขตการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	5
ส่วนที่ 2 การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	
2.1 ขั้นตอนที่ 1 การคัดเลือกกระบวนการ	6
2.2 ขั้นตอนที่ 2 การระบุประเด็นความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	7
2.3 ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	7
2.4 ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	9
2.5 ขั้นตอนที่ 5 การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงทุจริตและประพฤติมิชอบ	10
2.6 ขั้นตอนที่ 6 การติดตามและรายงานผล	14
บรรณานุกรม	15
ภาคผนวก	16

ส่วนที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ได้ขับเคลื่อนให้หน่วยงานภาครัฐมีมาตรการ ระบบ หรือแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 21 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มุ่งเน้นให้ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยมีตัวชี้วัดสำคัญ คือ ค่าคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตของประเทศไทยจะต้องอยู่ในอันดับ 1 ใน 20 หรือมีคะแนนประมาณ 73 คะแนน ภายในช่วงปี พ.ศ. 2576 – 2580 โดยในแผนย่อยที่ 1 การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ มุ่งเน้นการปรับ “ระบบ” และแผนแม่บทบูรณาการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) เพื่อลดจำนวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานภาครัฐ โดยการพัฒนาเครื่องมือ เพื่อสร้างความโปร่งใส มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมและมาตรการในการต่อต้านการทุจริตที่มีประสิทธิภาพและเท่าทันต่อพลวัตของการทุจริต รวมถึงการประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริต เพื่อขับเคลื่อนให้หน่วยงานภาครัฐมีการจัดการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ และการจัดทำมาตรการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต นั้น

มาตรการป้องกันการทุจริต สามารถช่วยลดความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตในองค์กรได้ ดังนั้น การประเมินความเสี่ยงด้านการทุจริต การออกแบบและการปฏิบัติงานตามมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมจะช่วยลดความเสี่ยงการทุจริตได้ การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบจึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการค้นหา หรือระบุจุดอ่อน (Weakness) ของระบบต่าง ๆ ภายในองค์กร ที่อาจเป็นช่องให้เกิดการทุจริต และเป็นการมุ่งหาความเป็นไปได้ (Potential) ที่จะเกิดการกระทำการทุจริตในอนาคต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล จึงเป็นเรื่องที่ทุกองค์กรจำเป็นต้องทำ เพราะหากองค์กรได้ทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบจะเป็นหลักประกันความเชื่อมั่นให้องค์กรในระดับหนึ่งว่าการดำเนินการขององค์กรจะไม่มีโอกาสเกิดการทุจริต หรือหากมีโอกาสที่จะเกิดการทุจริต องค์กรก็จะสามารถบริหารจัดการ และหามาตรการการมาป้องกันได้ หรือหากเกิดความเสียหายก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าองค์กรที่ไม่ได้ทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ

1.2 วัตถุประสงค์การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เพื่อกำหนดมาตรการ ระบบ หรือ แนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

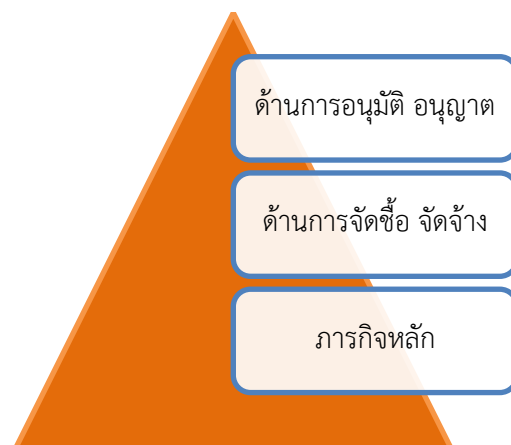
1.3 กรอบหรือภาระงานในการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ มี 4 กระบวนการ ได้แก่

- 1) **Corrective:** แก้ไขปัญหาที่เคยรับรู้ว่าจะเกิด สิ่งที่มีประวัติอยู่แล้ว ทำอย่างไรจะไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอีก
- 2) **Detective:** เฝ้าระวัง สอดส่อง ติดตามพฤติกรรมเสี่ยง ทำอย่างไรจะตรวจพบต้องสอดส่องตั้งแต่แรก ตั้งข้อบ่งชี้บางเรื่องที่น่าสงสัยทำการลดระดับความเสี่ยงนั้นหรือให้ข้อมูลเบาะแสแก่ผู้บริหาร
- 3) **Preventive:** ป้องกัน หลีกเลี่ยง พฤติกรรมที่นำไปสู่การสุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดในส่วนที่พฤติกรรมที่เคยรับรู้ว่าจะเคยเกิดมาก่อน คาดหมายได้ว่ามีโอกาสสูงที่จะเกิดซ้ำอีก (Known Factor) ทั้งที่รู้ว่าทำไปมีความเสี่ยงต่อการทุจริต จะต้องหลีกเลี่ยงด้วยการปรับ Workflow ใหม่ ไม่เปิดช่องว่างให้ทำการทุจริตเข้ามาได้อีก
- 4) **Forecasting:** การพยากรณ์ประมาณการสิ่งที่จะเกิดขึ้นและป้องกันป้องปรามล่วงหน้าในเรื่องประเด็นที่ไม่คุ้นเคย ในส่วนที่เป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มาจากการพยากรณ์ ประมาณการล่วงหน้าในอนาคต (Unknown Factor)

1.4 ขอบเขตการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประกอบด้วย

- 1) ความเสี่ยงการทุจริตจากภาระงานด้านการอนุมัติ อนุญาต ตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- 2) ความเสี่ยงการทุจริตจากภาระงานด้านการจัดซื้อ จัดจ้าง
- 3) ความเสี่ยงการทุจริตจากภาระงานด้านภารกิจหลักตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน

ภาพที่ 1 : ขอบเขตการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ

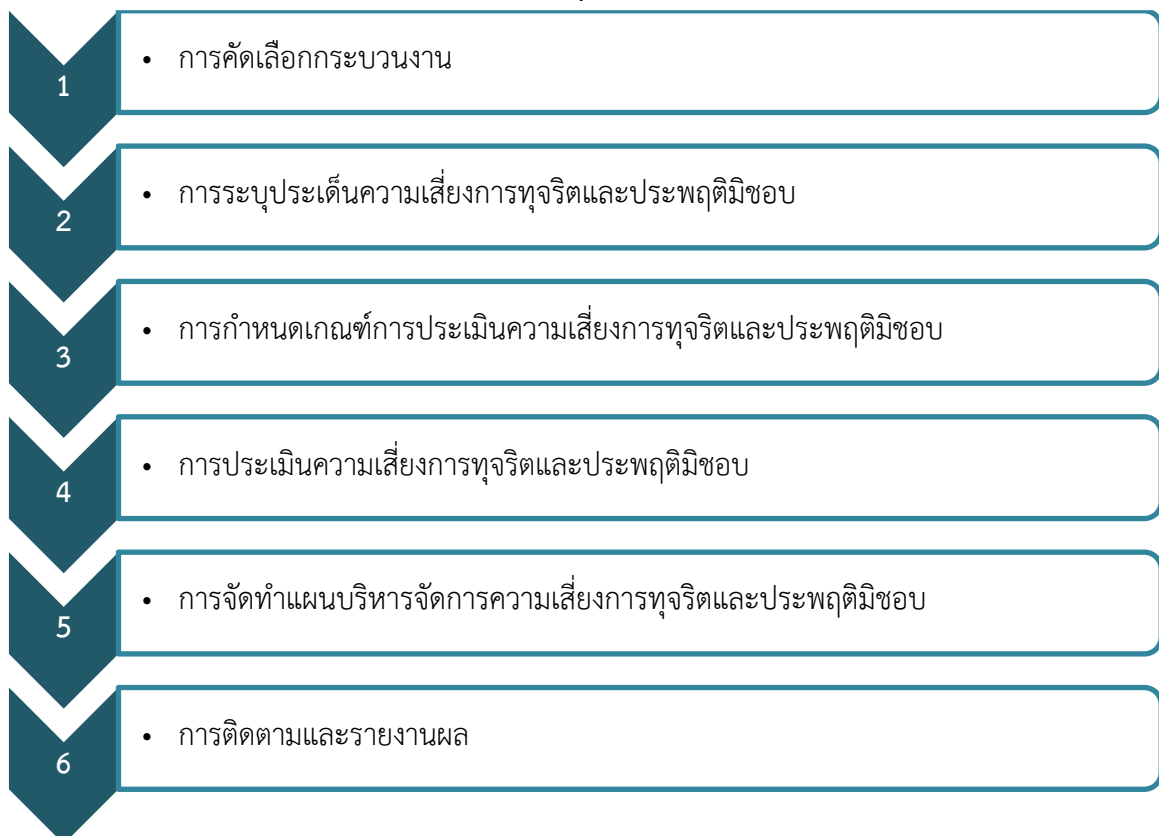

ส่วนที่ 2

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยคัดเลือกกระบวนการจากภาระงานที่จะทำการประเมิน 3 ภาระงาน ประกอบด้วย (1) ความเสี่ยงการทุจริตจากภาระงานด้านการอนุมัติ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 (2) ความเสี่ยงการทุจริตจากภาระงานด้านการจัดซื้อ จัดจ้าง และ (3) ความเสี่ยงการทุจริตจากภาระงานด้านการกิจหลักตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน เมื่อคัดเลือกภาระงานที่จะทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบได้แล้ว ให้ทำการคัดเลือกกระบวนการของภาระงานด้านนั้น ๆ โดยเฉพาะภาระงานที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดการทุจริตสูง และจัดเตรียมข้อมูลขั้นตอนการปฏิบัติงาน หรือแนวทาง หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงลงมือทำการตามขั้นตอนประเมินความเสี่ยงการทุจริต ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2.1 ขั้นตอนที่ 1 การคัดเลือกกระบวนการ

เป็นการค้นหากระบวนการซึ่งเป็นภารกิจงานหลักของมหาวิทยาลัยที่มีความเสี่ยงการทุจริต การค้นหาความเสี่ยงการทุจริตจากความเสี่ยงที่เคยเกิด หรือคาดว่าจะเกิดซ้ำสูง มีประวัติอยู่แล้ว (Known Factor) และไม่เคยเกิดหรือไม่มีประวัติมาก่อน แต่มีความเสี่ยงจากการพยากรณ์ ในอนาคตว่ามีโอกาสเกิด (Unknown

Factor) ในขั้นตอนนี้เป็นการตั้งสมมติฐานหรือ เป็นการพยากรณ์ล่วงหน้าที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพิ่มเติม (Scenario) เป็นการมองข้อมูลไปข้างหน้า (Forward looking information) โดยไม่คำนึงว่ามหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยงการทุจริตนั้น อยู่แล้วหรือไม่ โดยการมองความเสี่ยงการทุจริต ด้วยข้อมูลที่เลวร้ายที่สุด (Worst Case) โดยการหลักการที่สำคัญ คือ ไม่เอาปัญหาหรือข้อจำกัดจากการบริหารงานในปัจจุบัน เช่น ความไม่เพียงพอของทรัพยากร คน พาหนะ ระบบเทคโนโลยี และบุคลากรไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ไม่มีจิตสำนึก เพื่อป้องกันการละเลยการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต

2.2 ขั้นตอนที่ 2 การระบุประเด็นความเสี่ยงการทุจริต

กำหนดประเภทของการบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริต Corruption Risk Management : CRM จำนวน 3 ด้าน ดังนี้

- **ด้านที่ 1 การอนุมัติ อนุญาต** คือ การให้บริการด้านการอนุมัติ อนุญาต ตาม พ.ร.บ.การอำนวยความสะดวกในการให้บริการภาครัฐ พ.ศ. 2558
- **ด้านที่ 2 การใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่ (Authority)** คือ อำนาจที่ได้มาจากการดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง โดยกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่มีการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในทางมิชอบ
- **ด้านที่ 3 การใช้จ่ายงบประมาณ** คือ งบประมาณ/โครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในปีที่ทำการประเมิน ของทุกประเภทงบประมาณ ได้แก่ งบดำเนินงาน งบลงทุน งบรายจ่ายอื่น งบเงินอุดหนุนหรือเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น งบกลาง เงินนอกงบประมาณ (เงินรายได้ของมหาวิทยาลัย)

2.3 ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพหุติมิชอบ

ประกอบด้วย 2 กระบวนการหลัก ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ความเสี่ยง (2) การประเมินความเสี่ยง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) **การวิเคราะห์ความเสี่ยง** เป็นการพิจารณาสาเหตุและแหล่งที่มาของความเสี่ยง เป็นการประเมินโอกาสและผลกระทบของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นต่อวัตถุประสงค์ว่าแต่ละปัจจัยเสี่ยงนั้นมีโอกาสที่จะเกิดมากน้อยเพียงใด และหากเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อองค์กรรุนแรงเพียงใด และนำมาจัดลำดับว่าปัจจัยเสี่ยงใดมีความสำคัญมากน้อยกว่ากันเพื่อจะได้กำหนดมาตรการตอบโต้กับปัจจัยเสี่ยงเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม โดยทั่วไปการประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย 2 มิติ ดังนี้

- **โอกาสที่อาจเกิดขึ้น (Likelihood)** ดูได้จากความถี่ของเหตุการณ์มีโอกาสเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด อาจจำแนกเป็นระดับต่ำ ปานกลาง สูง หรือร้อยละของโอกาสที่อาจเกิดขึ้นได้
- **ผลกระทบ (Impact)** หรือความรุนแรง หากมีเหตุการณ์เกิดขึ้นองค์กรจะได้รับผลกระทบมากเพียงใด รุนแรงน้อย ปานกลาง หรือเสียหายมาก

(2) **การประเมินความเสี่ยง** สามารถทำได้ทั้งการประเมินเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณโดยพิจารณาจากทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายนอกและภายในองค์กร

- การประเมินความเสี่ยงเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) จะไม่มีการระบุค่าของความเสียหายออกมาเป็นตัวเลขแต่ระบุออกเป็นระดับความรุนแรงของความเสียหาย และระดับความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้น
- การประเมินความเสี่ยงเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) จะระบุค่าของความเสียหายเป็นตัวเลข (โดยเฉพาะตัวเงิน) และโอกาสที่เหตุการณ์นั้นจะเกิดออกมาในรูปของความน่าจะเป็น (Probability) ซึ่งเป็นรูปตัวเลขเช่นกัน

ผลกระทบ (Impact)	5	5	10	15	20	25
	4	4	8	12	16	20
	3	3	6	9	12	15
	2	2	4	6	8	10
	1	1	2	3	4	5
ระดับ		1	2	3	4	5
		โอกาสเกิด (Likelihood)				

ภาพที่ 3 แผนภูมิความเสี่ยง (Risk Matrix)

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง :

ค่าคะแนน	ระดับคุณภาพ	โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood)	ผลกระทบ (Impact)
		จำนวนเรื่องคดีความ ร้องเรียน และที่ถูกสอบสวน มีมูลความจริง	ความเสียหายตามกระบวนการ
1	น้อยมาก	จำนวน 0-3 เรื่อง	ไม่มีผลกระทบหรือไม่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือศาลสั่งไม่รับฟ้องหรือยกฟ้อง หรือไม่มีมูลความผิดจริง
2	น้อย	จำนวน 4-6 เรื่อง	ถูกตั้งกรรมการสอบสวนแต่ไม่ได้รับโทษหรือโทษเล็กน้อยหรือมีเหตุผลโทษ ศาลสั่งรับฟ้องแต่พิพากษาไม่มีมูล
3	ปานกลาง	จำนวน 7-9 เรื่อง	ได้รับโทษทางวินัย หรือมีคำสั่งให้รับผิดทางละเมิดหรือศาลพิพากษาให้รับผิด
4	มาก	จำนวน 10-12 เรื่อง	ได้รับโทษทางวินัยฐานร้ายแรงและเกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัย
5	มากที่สุด	จำนวน > 12 เรื่อง	ได้รับโทษทางวินัยฐานร้ายแรงและเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อมหาวิทยาลัย

2.4 ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ

มหาวิทยาลัยได้พิจารณาโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) และระดับผลกระทบ (Impact) ของแต่ละประเด็นความเสี่ยง แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสเกิดและผลกระทบว่าจะเกิดความเสี่ยงในระดับใด ระดับความเสี่ยง (Risk Score) = (โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ x ผลกระทบที่จะเกิดความเสียหาย) จากนั้นนำค่าคะแนนที่ได้ไปจัดลำดับความเสี่ยง

การจัดลำดับความเสี่ยง (Prioritize) เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้ว จะนำมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงการทุจริตที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการ/โครงการของมหาวิทยาลัย โดยพิจารณาจากระดับความเสี่ยงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่ประเมินได้ตามตารางการประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยจัดเรียงลำดับจากระดับสูงมาก สูง ปานกลาง หรือต่ำ ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้

ระดับความรุนแรงของความเสี่ยงการทุจริต

- สีเขียว หมายถึง ความเสี่ยงระดับต่ำ
- สีเหลือง หมายถึง ความเสี่ยงระดับปานกลาง
- สีส้ม หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูง
- สีแดง หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูงมาก

ตารางที่ 1 การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบของมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2566

ที่	ขั้นตอนการดำเนินงาน /เหตุการณ์ความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	การประเมินระดับความเสี่ยง Risk Score (L x I)		
		Likelihood	Impact	Risk Score
1.	การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนที่กำหนดไว้ และไม่สอดคล้องกับมาตรฐานจริยธรรม จรรยาบรรณ และหลักธรรมาภิบาล	2	3	6
2.	การเรียกรับเงิน ทรัพย์สินของกำนันหรือผลประโยชน์ต่างๆ จากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อเป็นการตอบแทน	1	5	5
3.	การเบิกจ่ายเงินที่เป็นเท็จ เช่น ค่าทำงานล่วงเวลา ค่าวัสดุอุปกรณ์ หรือค่าเดินทาง เป็นต้น	1	5	5
4.	การเอื้อประโยชน์ให้ผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง	1	5	5
5.	การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว	1	5	5

2.5 ขั้นตอนที่ 5 การจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป็นวิธีการหรือแนวทางที่กำหนดขึ้นเพื่อควบคุม หรือลดโอกาสความเสี่ยงการทุจริต โดยความเสี่ยงการทุจริตที่อยู่ในโซนสีแดง (Red Zone) จะถูกเลือกมาจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตเป็นลำดับแรก ส่วนลำดับความเสี่ยงที่อยู่ในโซนสีส้ม สีเหลือง จะถูกเลือกในลำดับต่อมา **โดยมหาวิทยาลัยจะนำความเสี่ยงการทุจริตทุกปัจจัยที่มีการประเมินมาดำเนินการจัดทำแผนเนื่องจากในประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับที่ 2243/2564 เรื่อง นโยบายบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Management Policy and Risk Appetite) ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ข้อ 6 (5) การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ มาตรฐาน (Compliance) มหาวิทยาลัยยืนหยัดในความถูกต้อง ซื่อตรง และมีมาตรฐานสูง จึงไม่มีระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Zero Appetite) ที่ส่งผลให้เกิดการดำเนินการที่ขัดกับกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนที่กำหนดไว้ และไม่สอดคล้องกับมาตรฐานจริยธรรม จรรยาบรรณ และหลักธรรมาภิบาล**

สำหรับการลดระดับโอกาสที่อาจเกิดขึ้นและผลกระทบของเหตุการณ์ให้อยู่ในช่วงที่สามารถยอมรับได้ (Risk Tolerance) มีหลักการตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) 4 ประการ คือ

- (1) **การยอมรับความเสี่ยง (Take)** หมายถึง ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องดำเนินการใด ๆ เพิ่มเติม ดำเนินการตามแผนต่อไป โดยยอมรับสภาพความเสี่ยงที่คงอยู่ แต่ต้องติดตามความก้าวหน้าต่อไป
- (2) **การลดความเสี่ยง (Treat)** หมายถึง การลดโอกาสเกิดและความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง โดยการจัดระบบการควบคุมเพื่อป้องกันการปรับปรุงแก้ไขกระบวนการรวม เช่น ปรับกลยุทธ์ระบบงาน กระบวนการให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาบุคลากรให้ชำนาญ จัดทำแผนฉุกเฉินและซักซ้อมรวมถึงพัฒนาแผนฟื้นฟู
- (3) **การกระจาย/โอนความเสี่ยง (Transfer)** หมายถึง การโอนย้ายหรือแบ่งความเสี่ยงบางส่วนไปยังบุคคลหรือหน่วยงานอื่น เช่น การทำประกันภัย การร่วมทุน การสร้างพันธมิตร การจ้างบุคคลภายนอกดำเนินการแทน เป็นต้น
- (4) **การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Terminate)** หมายถึง การยกเลิกหรือหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง แต่ต้องไม่กระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของงาน เช่น หยุดกิจกรรม ลดขนาดการลงทุน ปรับเป้าหมาย เลิกกิจการ ยุบหน่วยงาน

ตารางที่ 2 แผนบริหารจัดการความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ที่	เหตุการณ์ความเสี่ยง/มาตรการควบคุมความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1.	การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนที่กำหนดไว้ และไม่สอดคล้องกับมาตรฐานจริยธรรม จรรยาบรรณ และหลักธรรมาภิบาล			
	ระดับความเสี่ยง (Risk Score (L x I)) : 6			
	มาตรการควบคุม/วิธีดำเนินการ (โครงการ/กิจกรรม) 1) เผยแพร่บทความหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนและข้อมูลการดำเนินการเรื่องร้องเรียน สอบสวน ผลการร้องเรียน / สอบสวนการลงโทษการทุจริตของมหาวิทยาลัย ผ่านสื่อวิทยุ เว็บไซต์ แผ่นพับ เป็นต้น 2) จัดโครงการอบรมหรือส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยยึดมั่นในจรรยาบรรณและทราบถึงกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ 3) จัดอบรม ทบทวน และกำหนดวิธีปฏิบัติ/แนวปฏิบัติในการปฏิบัติงานด้านการพัสดุ 4) โครงการส่งเสริมจริยธรรมและจรรยาบรรณสำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น	ต.ค. 65 – ก.ย. 66	160,000	- ฝ่ายกิจการพิเศษ - กองกฎหมาย - กองคลัง - กองทรัพยากรบุคคล
2.	การเรียกเก็บเงิน ทรัพย์สินของก้านลหรือผลประโยชน์ต่างๆ จากการปฏิบัติหน้าที่เพื่อเป็นการตอบแทน			
	ระดับความเสี่ยง (Risk Score (L x I)) : 5			
	มาตรการควบคุม/วิธีดำเนินการ (โครงการ/กิจกรรม) 1) พัฒนาระบบการปฏิบัติงานด้านการรับและนำส่งเงินสำหรับการรับเงินแบบ QR Code 2) จัดประชุมเจ้าหน้าที่การเงินและเจ้าหน้าที่สารสนเทศเพื่อทำความเข้าใจวิธีการปฏิบัติงานเรื่องการรับเงินออนไลน์ด้วย QR Code ผ่านระบบ KCU PAYMENT HUB 3) ดำเนินการเชื่อมระบบการรับเงินออนไลน์ (WEB PROJECT) เข้ากับระบบ KCUFMIS เพื่อรองรับการออกใบเสร็จอิเล็กทรอนิกส์ 4) การออกมาตรการป้องกัน โดยการออก Code of Conduct เช่น (1) ประกาศ Code of conduct ด้านการเงินการคลัง (2) ประกาศ Code of conduct ด้านการพัสดุ และครุภัณฑ์ (3) ประกาศนโยบาย เรื่อง การไม่รับของขวัญ ของก้านลจากการปฏิบัติหน้าที่	ต.ค. 65 – ก.ย. 66	75,000	- ฝ่ายบริหาร - กองคลัง - กองยุทธศาสตร์

ที่	เหตุการณ์ความเสี่ยง/มาตรการควบคุมความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
3.	การเบิกจ่ายเงินที่เป็นเท็จ เช่น ค่าทำงานล่วงเวลา ค่าวัสดุอุปกรณ์ หรือค่าเดินทาง เป็นต้น	ต.ค. 65 – ก.ย. 66	ไม่ใช้งบประมาณ	- กองกฎหมาย - กองคลัง
	ระดับความเสี่ยง (Risk Score (L x I)) : 5			
	มาตรการควบคุม/วิธีดำเนินการ (โครงการ/กิจกรรม) 1) การจัดทำเว็บไซต์เพื่อรับเรื่องร้องเรียน และแจ้งเบาะแสการทุจริต ติดตามเรื่องร้องเรียน การรายงานผลเรื่องร้องเรียน 2) ปรับปรุงขั้นตอนหรือกระบวนการทำงานให้ชัดเจนขึ้นและเผยแพร่ให้ผู้ร้องได้ทราบกระบวนการขั้นตอนว่าระบบมีความรวดเร็ว เป็นธรรม และโปร่งใส และมาตรการคุ้มครองผู้ร้องเรียนตามกฎหมาย ติดตามประกาศเจตจำนง Code of Conduct เกี่ยวกับจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานด้านนี้ 3) เพิ่มช่องทางการติดตาม หรือทราบผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนได้หลายช่องทาง เช่น ทางโทรศัพท์ (แอปพลิเคชันไลน์ หรือข้อความ) เว็บไซต์ อีเมล เป็นต้น 4) จัดทำแนวปฏิบัติ (Standard Operating Procedure : SOP) เรื่อง แนวทางการใช้จ่ายงบประมาณ 5) จัดทำแนวปฏิบัติ (Standard Operating Procedure : SOP) เรื่อง การใช้จ่ายงบประมาณโดยไม่มีระเบียบรองรับ			
4.	การเอื้อประโยชน์ให้ผู้ประกอบการรายรายใดรายหนึ่งในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง	ต.ค. 65 – ก.ย. 66	1,100,00	- ฝ่ายบริหาร - กองคลัง - ส่วนงาน/หน่วยงาน
	ระดับความเสี่ยง (Risk Score (L x I)) : 5			
	มาตรการควบคุม/วิธีดำเนินการ (โครงการ/กิจกรรม) 1) จัดทำบัญชีมาตรฐานคุณลักษณะและราคากลางของพัสดุ และครุภัณฑ์ของมหาวิทยาลัย โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดทำ (ทบทวนทุก 6 เดือน) 2) การจัดทำแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน 3) จัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับบัญชีมาตรฐานคุณลักษณะและราคากลางของพัสดุ และครุภัณฑ์ของมหาวิทยาลัย ให้ส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่น			

ที่	เหตุการณ์ความเสี่ยง/มาตรการควบคุมความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
5.	การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว	ต.ค. 65 – ก.ย. 66	ไม่ใช้งบประมาณ	- กองบริหารงานกลาง - กองการกีฬา - ส่วนงาน/หน่วยงาน
	ระดับความเสี่ยง (Risk Score (L x I)) : 5			
	มาตรการควบคุม/วิธีดำเนินการ (โครงการ/กิจกรรม) 1) จัดทำระบบการใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เช่น การขอใช้บริการยานพาหนะ การขอใช้ห้องประชุม การบริการผลิตเอกสาร การขอใช้เครื่องมือกลาง การใช้สถานกีฬา/อุปกรณ์กีฬา เป็นต้น 2) จัดทำคู่มือการใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ วัสดุ/ครุภัณฑ์ ยานพาหนะ เป็นต้น			

2.6 ขั้นตอนที่ 6 การติดตามและรายงานผล

การติดตามและการรายงานผลกำหนดให้มีการรายงานผลการดำเนินงาน ดังนี้

- ไตรมาสที่ 1 : ภายในวันที่ 15 มกราคม 2566
- ไตรมาสที่ 2 : ภายในวันที่ 15 เมษายน 2566
- ไตรมาสที่ 3 : ภายในวันที่ 15 กรกฎาคม 2566
- ไตรมาสที่ 4 : ภายในวันที่ 15 ตุลาคม 2566

บรรณานุกรม

กองบริหารความเสี่ยงและสกัดกั้นการทุจริตในภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ท. คู่มือแนวทางการประเมินความเสี่ยง
การทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (Corruption Risk Assessment). จังหวัดนนทบุรี ; 2566
กองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงาน ป.ป.ท. กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือประเมินความเสี่ยงการทุจริต FRAs :
FRAUD RISK-ASSESSMENTS. กรุงเทพฯ ; 2561
ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. แผนปฏิบัติการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตประจำปี พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ ; 2562

ภาคผนวก

ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ 2243/2564)

เรื่อง นโยบายบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
(Risk Management Policy and Risk Appetite) ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น

(ฉบับที่ ๒๒๔๓/๒๕๖๔)

เรื่อง นโยบายบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

(Risk Management Policy and Risk Appetite) ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

เพื่อให้มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีหลักการควบคุมภายในและบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมีธรรมาภิบาล ตามนัยมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงสมควรประกาศนโยบายบริหารความเสี่ยง กำหนดหัวข้อและจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ไว้เป็นแนวทางแก่บุคลากรในการติดตาม ประเมิน ควบคุม และบริหารจัดการความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับที่ ๒๒๔๓/๒๕๖๔) เรื่อง นโยบายบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Management Policy and Risk Appetite) ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันออกประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงประจำมหาวิทยาลัย
“ส่วนงาน”	หมายความว่า	ส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘
“บุคลากร”	หมายความว่า	กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา และให้หมายรวมถึงบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้เป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือคณะทำงานที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๔ หลักการและวัตถุประสงค์

เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล สามารถปฏิบัติงานตามพันธกิจให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความก้าวหน้าอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง จึงควรมีระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีและการควบคุมภายในที่เหมาะสม เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยจะตอบสนองต่อพันธกิจที่มหาวิทยาลัยมีต่อผู้เรียน อาจารย์ นักวิจัย ผู้บริหาร ผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและประเทศชาติโดยรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

มหาวิทยาลัยจึงควรกำหนดนโยบายบริหารความเสี่ยง (Risk Management Policy) และจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี ของทุกส่วนงานในมหาวิทยาลัย โดยมีการประเมินผลกระทบและโอกาสที่เกิดขึ้นของปัจจัยความเสี่ยงต่าง ๆ ที่ได้ระบุไว้ในประกาศนี้ ลดหรือปิดปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ รวมถึงลดระดับความรุนแรงของผลกระทบหากเกิดเหตุจากปัจจัยเสี่ยงนั้น ๆ สำหรับเป็นแนวทางในการควบคุมภายใน (Internal Control) อย่างเพียงพอและเหมาะสมต่อไป

ให้มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการความเสี่ยง ในอย่างน้อย ๒ ระดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารความเสี่ยงในระดับมหาวิทยาลัย
- (๒) บริหารความเสี่ยงในระดับส่วนงาน

กรณีที่มีมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานเห็นว่า มีหน่วยงานย่อยใดภายใต้มหาวิทยาลัยหรือภายในส่วนงานที่มีขนาดใหญ่หรือมีปริมาณกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียเป็นจำนวนมากอันอาจมีปัจจัยเสี่ยงจำเพาะ ที่ต้องบริหารจัดการ ให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานสามารถกำหนดให้มีการดำเนินการให้มีระบบบริหารความเสี่ยงภายในหน่วยงานย่อยนั้น ๆ ด้วยก็ได้

ให้มีการวิเคราะห์และรายงานผลการบริหารความเสี่ยงต่อหัวหน้าส่วนงานและ/หรือต่ออธิการบดี อย่างน้อยปีละครั้ง

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการบริหารความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๔ (๑) หรือตามวรรคสอง และให้หัวหน้าส่วนงานแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการบริหารความเสี่ยงระดับส่วนงาน ตามข้อ ๔ (๒) หรือตามวรรคสอง แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามประกาศนี้ หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

จำนวน องค์ประกอบ ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งกำหนดตามความเหมาะสม โดยอย่างน้อยคณะกรรมการดำเนินการบริหารความเสี่ยงระดับส่วนงานให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานอย่างน้อยหนึ่งคน และวาระการดำรงตำแหน่งตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่เกินคราวละ ๔ ปี

กระบวนการบริหารความเสี่ยง ให้มหาวิทยาลัย ส่วนงาน และบุคลากรดำเนินการโดยอิงกับมาตรฐาน COSO ERM 2017 ซึ่งอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเภทความเสี่ยงใน ๔ ด้าน ได้แก่

- (๑) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)
- (๒) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk)
- (๓) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)
- (๔) ความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล (Compliance Risk)

ข้อ ๖ คำประกาศระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite Statement)

เพื่อให้การบริหารจัดการในมหาวิทยาลัยมีการคำนึงถึงความก้าวหน้าควบคู่กับตระหนักในความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ในการดำเนินการนั้น ๆ จึงกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ในหัวข้อความเสี่ยงด้านต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารความเสี่ยง ไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาพลักษณ์และชื่อเสียง (Reputation)

มหาวิทยาลัยมุ่งมั่นในการรักษาภาพลักษณ์และชื่อเสียงที่สั่งสมมายาวนาน จนเป็นที่เชื่อมั่นและเชื่อถือของสังคม ว่ามหาวิทยาลัยสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้ ดังนั้นจึงกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระดับต่ำ (Low Appetite) ในการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ทั้งที่เป็นกิจกรรมทั่วไป และกิจกรรมด้านการศึกษาและวิจัย ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และชื่อเสียงทางลบและเป็นที่รับรู้โดยทั่วไปของสาธารณะ

(๒) การจัดการศึกษาและคุณภาพบัณฑิต (Education and Student/Graduate Quality)

มหาวิทยาลัยรักษามาตรฐานด้านคุณภาพของบัณฑิต และรวมถึงผู้เรียนในหลักสูตรทุกระดับปริญญา (degree program) หรือการเรียนแบบไม่รับปริญญา (non-degree program) เพื่อให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อมั่น โดยผู้เรียนจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนรู้ที่เหมาะสม สร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ เพื่อการนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้นจึงกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระดับต่ำ (Low Appetite) ในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียน

(๓) ความสามารถในการวิจัยและนวัตกรรม (Research and Innovation Capability)

มหาวิทยาลัยมุ่งเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยในระดับโลก (Global Frontier Research University) จึงจำเป็นต้องมีความพร้อมในการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ และสร้างฐานการวิจัยและการนำนวัตกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นจึงกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับปานกลาง (Medium Appetite) เพื่อส่งเสริมการทำงานให้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และมีการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่เชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลด้านการลงทุนที่ดี โดยคำนึงผลตอบแทนการลงทุนด้วย และอยู่ภายใต้จริยธรรมการวิจัยที่เป็นมาตรฐาน โดยคุณภาพของผลงานวิจัยจะต้องสูงเป็นที่ยอมรับระดับสากล จึงกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระดับต่ำ (Low Appetite)

(๔) สมรรถนะและความยั่งยืนทางการเงิน (Financial Performance and Sustainability)

มหาวิทยาลัยมีความมั่นคงทางการเงิน โดยพบว่าที่ผ่านมามีผลการดำเนินการเป็นบวก และมีการเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง อันเกิดจากการรักษาวินัยทางการเงินการคลังที่ดี ดังนั้นจึงไม่มีระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Zero Appetite) ที่ส่งผลให้วินัยทางการเงินการคลังเสียหาย

อย่างไรก็ตามกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับปานกลาง (Medium Appetite) ในการลงทุนทางการเงิน เพื่อสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีอัตราการเติบโตของรายได้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยมหาวิทยาลัยจะต้องสมดุลระหว่างผลประโยชน์ที่ได้รับและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นอย่างเต็มที่อยู่เสมอ

(๕) การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ มาตรฐาน (Compliance)

มหาวิทยาลัยยืนหยัดในความถูกต้อง ซื่อตรง และมีมาตรฐานที่สูง จึงไม่มีระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Zero Appetite) ที่ส่งผลให้เกิดการดำเนินการที่ขัดกับกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนที่กำหนดไว้ และไม่สอดคล้องกับมาตรฐานจริยธรรม จรรยาบรรณ และหลักธรรมาภิบาล

(๖) การพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน (Estates and Infrastructure)

มหาวิทยาลัยมุ่งสู่ความเป็นพื้นที่ที่เป็นต้นแบบของเมืองที่ชาญฉลาดและยั่งยืน (Sustainable Smart Campus) จึงกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับปานกลาง (Medium Appetite) เพื่อให้เกิดรูปแบบการพัฒนาที่ทันสมัย และก้าวหน้าอยู่เสมอ

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยจะต้องสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และมีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และสุขภาพของบุคลากร นักศึกษา หรือบุคคลทั่วไปที่ใช้บริการ จึงกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับต่ำ (Low Appetite) ในสิ่งที่จะส่งผลต่อความเสียหายต่อทรัพย์สิน แต่ไม่มีระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Zero Appetite) ในสิ่งที่จะส่งผลเสียต่อชีวิต หรือสุขภาพ

(๗) ระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ (Data and Information Technology)

มหาวิทยาลัยดำเนินงานและให้บริการด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในเกือบทุกระบบงาน ผ่านระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความมั่นคงปลอดภัยสูง และมีศักยภาพในการให้บริการได้อย่างเพียงพอและต่อเนื่อง จึงกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับต่ำ (Low Appetite) เพื่อให้สามารถสร้างความต่อเนื่องในการให้บริการและบริหารจัดการที่มีคุณภาพ

ข้อ ๗ คณะกรรมการอาจพิจารณากำหนดค่าเบี่ยงเบน (Risk Tolerance) ของระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ตามข้อ ๖ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบท สถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อปัจจัยความเสี่ยงนั้น ๆ ได้

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้ กรณีมีปัญหาในการปฏิบัติหรือปัญหาการตีความให้อธิการบดีเสนอคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงประจำมหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัย และให้การวินิจฉัยนั้นเป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายณรงค์ชัย อัครเศรณี)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตและประพฤติมิชอบ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ที่ปรึกษา

นางสาวสุนิษา ไสวเงิน	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
นายภัทรศักดิ์ ธรรมศิริรักษ์	ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์
นางพรรณี ศักดิ์ทัศน์า	ผู้อำนวยการกองคลัง
นางละอองดาว สมดีวีระเดช	รักษาการแทนผู้อำนวยการกองกฎหมาย
นางสาวนงรัตน์ ศิริคำเพ็ง	รักษาการแทนผู้อำนวยการกองตรวจสอบภายใน
นางภัทรวดี พลไพโรสสรพ์	นักวิชาการแผนและสารสนเทศ ชำนาญการพิเศษ กองยุทธศาสตร์ สำนักงานอธิการบดี

วิเคราะห์/รวบรวม

นายอนุพล มุ่มทอง	นักวิชาการแผนและสารสนเทศ ชำนาญการ กองยุทธศาสตร์ สำนักงานอธิการบดี
นายณ ภัทร ทักษะวรบุตร	นักวิชาการแผนและสารสนเทศ ปฏิบัติการ กองยุทธศาสตร์ สำนักงานอธิการบดี